

Madrid. 29 Mars 1946

UAB 02380

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Benvolentada Roma:

Fa deu o dotze dies varem rebre - a Barcelona, ¡ esclar! - la terra curta del dia primer d'aquest mes. Encara que m'heia ben pensat que es havia escrit, el primer impuls va ésser ~~de~~ de contestar tot seguit. Yuperatiu de temps - els dies són curtíssims per a les meves moltes obligacions - m'ho mirarem, i ara em trobo a Madrid, a punt de ~~retornar de~~ ^{retornar de} non cap a Barcelona, d'on vaig sortir el propi passat diumenge, i aprofito un lleure venturoso per a correspondre a la terra curta.

Varem rebre, també, els retrats del Pere, des del terrat de casa vostra, a la alegria de tenir-los, en tanyany major i natural, com mai n'havíem rebut de semblants, hem d'afegir la satisfacció del bon aspecte que demosten...! Elàrtima ~~del~~ ^{de} que a desgrat dels tanyanyments, no anollixis que pas ni dels 60 tips... Sempre la mateixa preocupació... aquest estancament al per ploma - em sembla que es el me ~~blanquer~~ - ja he ~~mai~~ ^{estats} sempre, una nequit per la seva mare... que ell hi posi quelcom de part seva per a quanyer 4 o 5 kilos mes! a tu no cal que t'fari cap recomanació especial, puix que ja comprenc que hi far tot el que es possible.

Ací, a Madrid - i encara que níqui entre vous amics - teniu un fill a Mèxic es coridiat com una disort constant de plànyer. Almenys entre els medis que tracto, relacionats amb el meu negoci. El llibre "Acolman" m'he escrit per a deixar brabedats a mes d'un murpicag. Un llibre, sense cap mena de regateig tècnic, luxós, ben fet, gairebé perfecte, escrit i gravat amb evident entusiasme, més un "monument religiós" i per tanne, altra producció lle com la que mes, dels colonitzadors hispànics que vertien hàbit - els erudits i artistes agustins! - no sembla una imagi-

nable. aleshores se m'interroga "i perquè no se repatria, ² m'hi va?" ... "que hi fa a Mèxic?" ... Veieu, ^{doncs} ~~doncs~~ això ... "això" és el llibre "Acolman" obra que no se sabia ni que existís escrita i publicada de per un català en l'exili. Així m' d'estretes, moltes, mal-
 tinades intel·ligències que hom diria, d'antany, - pel
 benif amb que es manifesten - men ben equilibrades...
 "Acolman", ultra la satisfacció que em ha produït
 com a obra ben feta del nostre fill - parlo, també, en
 nom de la mare - em ha proporcionat aquestes al-
 tres satisfactòries impressions... A Barcelona, també, no
 cal dir-ho, encara que en una preparació ben diferent,
 a la mare se li negaren els ulls al llegir l'en-
 renou en que deixa el vostre pis, el Pere, quan "fe fo-
 tografia". És ben bé tal com era! Ara explica l'història
 del dibuix per als recordatoris de la 1ª Comunió de Joan.
 (No li plau que li diguin Xani... va a complir, aviat,
 els 10 anys, i se sent home... el diminutiu l'amerçonç)

El temps passa de pressa, tinc el minut complert i però prou. Amb un fust abans de qui t'estima
 (aldés)

Pere!... a veure si ara serà veritat que no trencarem
 la continuïtat de la correspondència, creant ample
 espai de silenci que em enganien molt... Certes pot, quan
 no es pot més, posar dues ratlles en una postal. Per no
 t'elles particulars se que D. Josep es troba a Europa
 no cal que t' digui les qüestions que tinc de posar extremes
 en seves mans...

M'he posat aquesta setmana a Madrid. Per afers de
 Simen. Resultat dels afers, amplem satisfet. En-
 quany hem rebut dos milions i un gros ensaig de penes
 de calendaris... i Però em falten dibuixants d'iniciativa!
 És un penisme per quan decidim setmanes

Amb un fust abans del teu pare (aldés)